

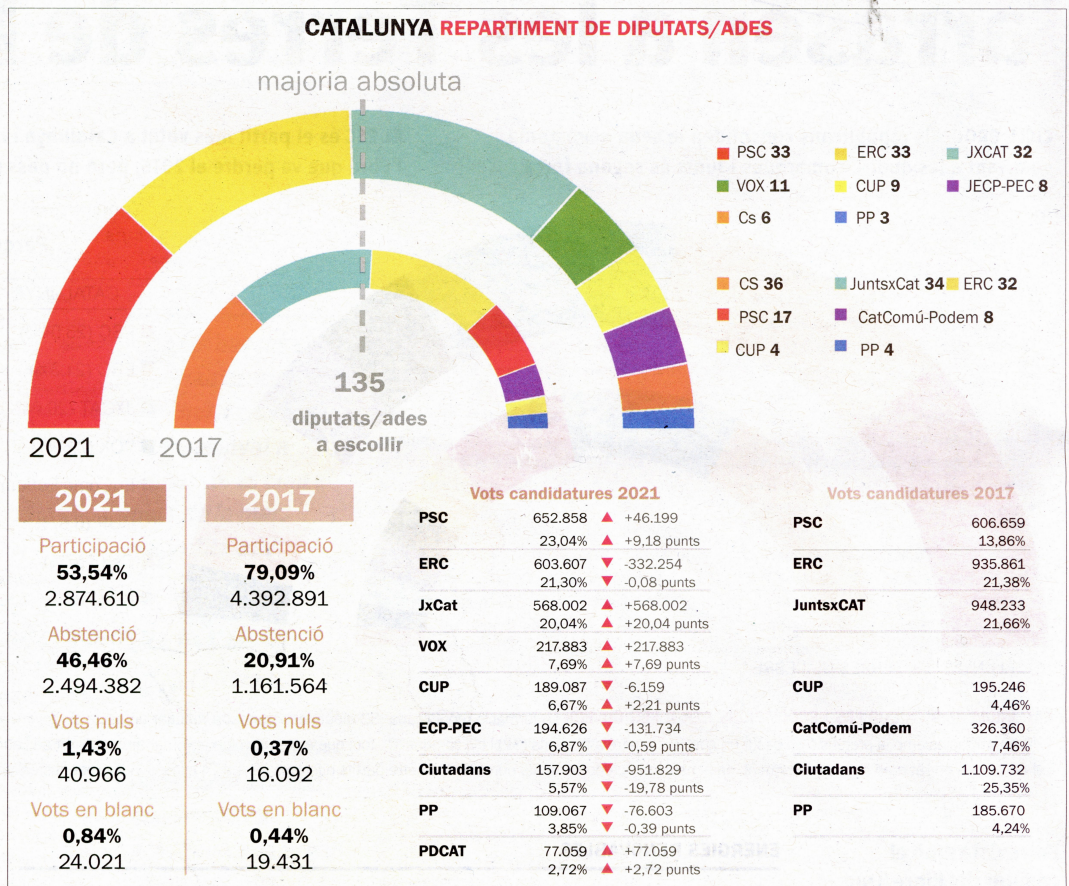
El resultat del 14-F consolida a grans trets el mapa polític català, que continua reflectint el dèficit d'encaix a Espanya amb una regenerada majoria independentista, ara també en percentatge de vots, que sembla que hauria de sostenir el nou govern, malgrat la victòria simbòlica del PSC en detriment de Ciutadans i malgrat la irrupció de Vox al Parlament.

Guanya el PSC, mana ERC

Terres de l'Ebre O.M.J.

El PSC ha sigut, 18 anys després, la força més votada a Catalunya en unes eleccions al Parlament, però tot fa indicar que el triomf socialista en vots -va obtenir els mateixos diputats que ERC- serà estèril perquè el resultat del 14-F no només no gira full del procés sobiranista sinó que depara la majoria independentista més important tant en sufragis com en escons: supera per primer cop el 50% de vots, amb un 51,2% si se sumen els suports a totes les candidatures netament secessionistes, i assolix els 74 diputats a favor de la separació d'Espanya. Ara bé, tampoc això té una traducció tan fàcil al futur govern perquè la CUP, més predisposada a entrar-hi que en altres ocasions, no renunciarà fàcilment als seus plantejaments de màxims tant en l'eix nacional com en el social. Podria donar suport des de fora a un executiu d'ERC i Junts sense majoria al Parlament. També podria fer esta funció Catalunya En Comú Podem (CECP). ERC ha iniciat contactes amb la CUP i ha verbalitzat la intenció d'articlar un govern a quatre bandes amb Junts, la CUP i En Comú Podem, amb l'amnistia i l'autodeterminació com a pilars, però els comuns han reiterat que no governaran amb Junts.

La victòria incompleta socialista agafa el testimoni de la d'Inés Arrimadas per a Cs d'ara fa més de tres anys, però tret d'este detall, que no és menor per la dimensió de la patacada del partit taronja -30 diputats menys-, i del salt simbòlic de l'independentisme, el mapa polític a Catalunya és absolutament continuista. Ciutadans va créixer a cavall de la conflictivitat de la tardor del 2017 i va assolir el seu sostre el 21D d'aquell any en acumular tot el vot reactivu contra el procés, però ara s'ha desplomtat perquè la part més radical se n'ha anat a Vox i la menys belhigerant, rebaixat el nivell de conflictivitat, ha preferit dos alternatives: quedar-se a casa -l'abstenció ha estat de rècord i no tota atribuïble al context pandèmic- o votar el PSC.

LA DADA

51,2%

L'independentisme supera el 50% de vot

LA DADA

53,54% La

participació més baixa en unes autonòmiques

Tornar a votar el PSC, es pot dir, ja que una part important del transvasament de vots sembla que s'adiu amb bosses d'antics votants socialistes a les àrees metropolitanes. De fet, per exemple, a les Terres de l'Ebre el PSC no ha assolit els nivells de recuperació que ha tingut en altres territoris.

La irrupció de Vox es pot interpre-

tar com un encaix del seu discurs ultra i populista en temps de màxima dificultat de la gestió política, barrejat amb la irrenunciable injecció d'exaltació contrària a la independència. El cas és que, si tot feia pensar que baixaria el grau de polarització, l'èxit independentista en termes de proporcionalitat -la baixada en la participació també ha castigat, però

menys, l'independentisme- i l'entrada de la ultradreta al Parlament per primera vegada des de la restauració democràtica, auguren moments de màxima tensió a la cambra.

VINT-I-QUATRE PUNTS MENYS DE PARTICIPACIÓ En un context en què totes les forces polítiques a excepció de Vox han perdut suport pel descens de més de 24 punts en la participació, en la pugna dins de l'independentisme ERC ha guanyat un diputat i ha arrabassat la preponderància a Junts, tot i que la formació liderada per Laura Borràs i avalada per Carles Puigdemont -la més transversal en l'eix esquerra-dreta-

ha aguantat magníficament la desvinculació del principal damnificat dels comicis: l'espai postconvergent canalitzat a través d'un PDeCAT que ha quedat sense representació i queda en mans de les alcaldies.

ERC és la gran triomfadora perquè pot decidir el futur immediat del país -i ha reiterat que no formarà govern amb el PSC- i perquè ho té tot a favor per a assolir la presidència de la Generalitat per primera vegada des de la Segona República, però no es pot perdre de vista que és la CUP la que més ha crescut, en passar de 4 a 9 diputats, i la que és peça indispensable per a configurar un govern exclusivament independentista. ■